

A mi gyógyszerészünk

Iéli kellernet,er ségek

Az idei tél bizony próbára tesz bennünket, különösen a mi szűkebb hazánkat, Nógrádot sújtja a zord hideg. Megfelelő, réteges öltözködéssel a testünket védhetjük, de kezünk, arcunk mindezek ellenére ki van téve a csípős, hideg szélnek. Ilyenkor a bőr fagygyútermelése csökken, külső rétegében az erek összehúzódnak, a vizes réteg akár meg is fagyhat, ennek következtében a bőr megfeszül, kiszárad, kirepedezik, fájdalmas, véres sebek keletkezhetnek rajta.

Mit tehetünk mindezek ellen? Arcunkat zsíros, olajos krémmel bekenve védhetjük meg. Mivel ajkunkon nincsenek fagygyűrűk, ezért még érzékenyebb. Ezért szőlőszírral bekenve lépünk ki a hideg levegőre. Akinek kinti munkát kell végeznie, ne felejtse jó meleg kesztyűt húzni! Tudom, vannak olyan tevékenységek is, melyeket nem lehet kesztyűben végezni, ezért ajánlott a zsíros kézkrémek használata.

A lábunk sem maradhat ki a téli gondozásból,

HAJDINA

Az erek orvosa

ségérzetet. Fogyasztása azoknak is ajánlott, akik székrekedéstől szenvednek. Telítetlen zsírsavakban gazdag olajtartalma miatt kifejezetten ajánlott magas koleszterinszintű embereknek. Olyan ásványi anyagokban is gazdag (kalcium, magnézium vagy kálium), amelyekből az idősebbek szervezete általában már hiányt szenved, és nyomelemekben (vas, cink, réz) és vitaminokban szintén bővelkedik. Biológiaiailag értékes anyagai között meg kell még említeni fő hatóanyagát a *rutint*, amit az erek legfőbb gyógyszerének tartanak, ugyanis ez védi és erősíti az érfalakat.

A hajdina sokféleképpen készíthető: főzhetünk belőle kását, például reggelire, amit kis vajjal, vagy tejjel ízesíthetünk. Adhatjuk szaftos zöldségek és húsok mellé köretnek, de levesbe is szórhatjuk – betétként. Örleményéből – fehér vagy durumliszttel keverve –, tésztaféléket vagy akár palacsintát is készíthetünk. Főzés előtt a hajdinaszemeket meleg vízben jól meg kell mosni, és a főzés során képződő habot tanácsos szűrővel leszedni, hogy a héjukban lévő fényszerkenítő vörös festékanyag kioldódhasson!

K O N Y H A S A R O K

Németh Erzsébet

HOZZÁVALÓK:

1 db füstölt csülök
8–10 szelet karaj
18–20 szelet Bacon
1 fej vöröshagyma
1 evőkanál mustár
2 tojás
10 dkg liszt

Az idek, szokatlanul hideg télnek annyi haszna talán mégis lehet, hogy erre gondolva, mostanában a magasabb kalóriatartalmú ételeket csekélyebb lelkiismeret-furdalással fogyaszthatjuk. Tehát, élve az alkalommal, egy ilyen – kimondottan húsevőknek ajánlott – recepttel indítjuk az évet.

Karajba göngyölt csülök

A füstölt csülököt puhára főzzük, és mikor már kihűlt, apró kockára vágjuk. Majd hagymán megdinszteljük, mustárral ízesítjük és 2 egész tojást keverünk hozzá. A karajszleteket kiklopfoljuk, megsózzuk. Egy özgerincformát bacon szalonnával kibélelünk. A karajszleteket lisztbe és tojásba beforgatjuk, és ezzel is kibéleljük az özgerincformát. Erre borítjuk a csülöktölteléket. Az egész tetejére ismét lisztbe és tojásba forgatott karajszletek kerülnek, végül az egészet befedjük a maradék bacon szalonnával.

Az özgerincformát egy nagyobb tepsibe helyezzük, és 180 fokon egy óran keresztül sütjük. Mikor megsült, kiborítjuk a tepsibe és így, szabadon, a külsejét ropogósra sütjük. Többféle körettel is fogyasztható, én krumplicipürét ajánlok hozzá, savanyúságként pedig kovászos uborkát.

Jó étvágyat kívánok!

Kisecseti színjátszók a NEMZETI SZÍNHÁZ stúdiószínpadán

Pajtaszínházi Szemle

A *Pajtaszínház* programot 2015. őszén indította útjára a Nemzeti Művelődési Intézet, a falusi színjátszó mozgalom újraélesztésére, a Magyar Teátrum Társaság mentorálásával. A Nemzeti Színház idén második alkalommal adott otthont az ország felnőtt amatőr színjátszóinak. A program 2016-ban olyan településeken folytatódott, ahol korábban nem volt színjátszó tevékenység. A 19 megye legjobb amatőr színjátszó társulatai január 28–29-én léptek a nyilvánosság elé a *II. Pajtaszínházi Szemlén*, a színház stúdiószínpadán.

Máté Krisztián, Szabó Zsuzsa, Fábray István, Vecseres Ildikó, Medgyesi József, Herter Hildegard és Petrovics Gábor

A tavaly nyáron alakult *Kisecseti Színjátszó Társulat* a Kocsonya Mihály házassága című darabbal készült a találkozóra. A szereplők: Medgyesi József, Takácsné Dr. Herter Hildegard, Szabó Zsuzsa, Fábray István m.v. (Balassagyarmat)

mat) Petrovics Gábor és Vecseres Ildikó voltak. A felkészülést Máté Krisztián, a salgótarjáni Zenthe Ferenc Színház művésze segítette. Fellépésükre január 29-én, vasárnap délután, a Nemzeti Színház Kaszás Attila Stúdiószínpadán került sor. A társulatot Kisecsetről is sokan elkísérték, a teltházas előadáson a

nézők negyede különbusszal Kisecsetről érkezett. A kaméraszínpadi térben, a társulat tagjai által kitalált és kivitelezett egyszerű, jól működő díszletben, gyors változásokkal – holt idők nélkül – pergett az előadás. A szereplők kedvesen, szerethetően jelenítették meg a darab nevetségesség, de egyben esendő figuráit. Apró ötletekkel, kis játékokkal kacskintottak ki időről időre a patinás szöveg mögül. Felszabadultan, ám egymásra mindig figyelve komédiáztak, elkerülve a műfaj csapdáját, melyeknek néha hivatásos kollégáik sem tudnak ellenállni. Mindez az őket segítő Máté Krisztián izlését, jó arányérzékét is dicséri. A színpadon igazi csapatmunkát láthattunk, az együttes élvezettel, valóban játszott, nemcsak a maga, de láthatóan a közön-

VIII. évfolyam, 1. szám (39.)

w w w . c s e r m o n d o . h u

2017. január–február

Kétdobony, Kisecset, Sátok, Sente és a környéki faluközösségek lapja

Álom a fagyos bádogtetőn – Nagy Róbert installációja (Magyarnádor – Toboz)

Gazdagodó galéria – színes újdonságok

HÍRMONDÓ A HÁLÓN

Január első napjaiban *Horváth Viktortól*, a Hírmondó *weboldalának* szerkesztőjétől – a korábbi évekhez hasonlóan – megkaptuk oldalunk friss látogatási adatait. Legutóbb 2015. 11–12. havi lapszámunkban adtuk közre hasonló statisztikát. Akkor azt is jeleztük, hogy az oldal számlálóinak 2015. október 30-i nülázásáig hozzávetőlegesen 7000 látogatást és 1000 lapszámlétöltést regisztráltunk. Az azóta eltelt bő egy év alatt csaknem 2000-rel nőtt a látogatások száma, és több, mint 6000-rel a lapletöltéseké. Így 2016 végéig összesen csaknem 9000 látogatást és több, mint 7000 letöltést tarthatunk számon. A jelentős növekedésben, jól láthatóan, szerepe van annak is, hogy a legkorábbi lapszámok iránti érdeklődés is folyamatos. Például a – pillanatnyilag csúcstartó – 2015. decemberi szám után a 2011. decemberi áll a második helyen – 289 letöltéssel. További érdekességek, hogy míg 2015-ben a látogatóknak alig több, mint 10 százaléka volt visszatérő, ez a szám 2016 végére csaknem 40 százalékra nőtt, és míg korábban csak minden 7. látogató töltött le egy-egy lapszámot, 2016-ban már minden egyes látogatóra átlagosan 3 letöltés jutott.

Már nem meglepetés, de változatlanul örömteli számunkra, hogy a (interneten is kizárólag magyar nyelvű) Hírmondó iránt határainkon túlról is változatlan az érdeklődés. Az elmúlt évben több, mint 40 országból érkeztek látogatások, és ma már az sem kérdés, miért *Nagy-Britannia*, az *Egyesült Államok*, *Németország* és *Ausztria* állnak a lista elején.

Internethasználó olvasóink figyelmébe ajánljuk, hogy weboldalunk *Galéria* rovatában közlünk *Mohos Zsófia* és *Galbács Tamás* új fotósorozataival gazdagodott, *Újságképek színesben* rovatunk négy új albumában pedig a Hírmondóban, az elmúlt két év során, fekete-fehérben megjelent fotók színes eredetijeit, láthatók.

A HIMNUSZ ZENÉJE

Köztudott, hogy január 22. a magyar Himnusz szövegének születésnapja, 1989. óta egyben a *magyar kultúra ünnepe*. Az évfordulóról minden évben országsszerte – így környékünkön is – megemlékeznek. Arról azonban eddig talán kevesebb szó esett, hogy *Kölcsey* visszorai hogyan, mikor találkoztak és forrtak össze *Erkel Ferenc* zenéjével, illetve arról, hogyan lett aztán közös művük az ország hivatalos himnusza.

Jeligés pályázat (1844)

A dolog úgy történt, hogy 1844-ben *Bartay Endre*, a Nemzeti Színház igazgatója pályázatot írt ki a Himnusz megzenésítésére. A kiírásra egy „Itt az írás forgassátok, érett észszel, józanon. Kölcsey” jelígejú pályamunka is érkezett. Beadója *Erkel Ferenc* volt, aki megnyerte a pályázatot. Megjegyzendő, hogy *Vörösmarty Mihály* és *Szigligeti Ede* is a zsűri tagjai voltak. A nyertes pályaművet először a pesti *Nemzeti Színház* mutatta be 1844. július 2-án, első nyilvános, szabadteri előadása pedig az *Obudai Hájgyárban* 1844. augusztus 10-én volt, a Széchenyi nevével viselő gőzhajó avatásán.

A hivatalos himnusz (1989)

A Himnusz megszületése után – közmegegyezés által – gyorsan nemzeti imádsággá vált, alkotmányba hivatalosan mégis csak 1989-ben kerülhetett be. Bár már az 1903. évi Országgyűlés hivatalosan magyar himnusszá akarta tenni, sőt az ezt célzó törvény hatályba lépésének idejét 1903. augusztus 20-ra ki is tűzte, a törvényjavaslatot *Ferenc József* magyar király nem szentesítette, így akkor mégsem léphetett hatályba.

Minek új, ha jó a régi? (1950?)

Az ötvenes években Rákosi felkérte *Illyés Gyulát* és *Kodály Zoltánt* egy „korszerű”, szocialista himnusz megalkotására. Az anekdota szerint Kodály válasza az volt: „Minek új? Jó nekünk a régi is.” (Talán nem lehetetlen, hogy ő ezt megtehette.) Végül a kérdés lekerült a napirendről.

Előírt tempó – igény szerint (1920 –)

A Himnusz előadásának *eredeti tempóját* az 1920-as években, a világháborús vereséget és a trianoni békeszerződést követően nagymértékben lelassították. Az 1930-40-es évek híradófelvételein viszont már sokkal gyorsabban, indulószerdén játszották. A később megint általánossá vált lassúbb előadásmódhoz képest 2013-ban tempóját ismét felgyorsították, de ez továbbra is elmarad az eredeti, Erkel által megadott tempójelzéstől.

Az első magyar kultúra napja (1989)

Az akkor még létező Hazafias Népfront 1988-ban tette közzé *Fasang Árpád* zongoraművész ezirányú javaslatát, majd 1989. január 22-re az országos tanács megszervezte az első magyar kultúra napját.

Összeállította: FA

10 éves a Ceferino Ház Jubileumi ünnepség Szátokon

A **Ceferino Ház**, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia cigánypasztorációs irodája a közelmúltban Gyömrőről **Szátokra** helyezte át székhelyét. Az irodát *Beer Miklós*, váci püspök 10 évvel ezelőtt alapította. A Ceferino Ház 10 éves fennállását konferencia és hálaadó ünnepség keretében ünnepelték január 25-én Szátokon. Az ünnepsé-

gen jelen voltak: *Dr. Beer Miklós* püspök, *Dr. Székely János* püspök, a MKPK cigánypasztorációs bizottságának elnöke, *Dúl Géza*, a Ceferino Ház vezetője, Szátok képviselőjében *Dóbiás Tibor* polgármester, *Bogdán Sándor*, a kisebbségi önkormányzat vezetője, továbbá a Ceferino Ház segítő vezetői és megalakult csoportjai és az érdeklődő szátoki lakosok. Az ünnepség részét képező hálaadó szentmisére a környező településekről is érkeztek hívek. A nap folyamán elő-

adások hangzottak el a cigánypasztoráció céljairól, helyzetéről a Katolikus Egyházon belül, a Ceferino Ház megalakításának körülményeiről, a mozgalom eddigi eredményeiről és 2017-es célkitűzéseiről. A programot a Ceferino Ház Napközi Hálózata gyerekcsoportjainak előadásával zárták.

A Ceferino Ház tevékenységéről később részletebben is beszámolunk.

Szabó Izabella

Kultúrkinccsek a Szentei Bóbita Óvoda és Bölcsődében

(<https://palyazatmenedzser.hu/2017/01/10/kincses-kulturovoda-2017-palyazati-eredmeny/>)

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma 2016. októberében második alkalommal hirdette meg a **Kincses Kultúróvoda** pályázatot, melynek célja, hogy az óvodai és a kulturális intézményrendszer együttműködését erősítse, illetve elősegítse, hogy a kulturális tartalmak minél sokrétűbben épüljenek be az óvodák pedagógiai programjába. Ebből adódóan az óvodák egyre tudatosabban vegyék igénybe a kulturális intézmények küldetéséből fakadó, nevelési programokat.

Dr. Hoppál Péter államtitkár döntése értelmében a Szentei Bóbita Óvoda és Bölcsőde is elnyerte a **Kincses Kultúróvoda 2017** címet.

A kitüntető cím komoly szakmai visszaigazolása annak, hogy fontosnak ítélt nevelési elveinket, céljainkat, melyekre mindennapi munkánkat építjük, a hozzáértő kívülállók is nagyra értékelik. Óvodás gyermekek számára kultúrát, kulturális értékeket közvetíteni speciális feladat.

A 3–6–7 éves gyermekekhez érzelmi életükön keresztül visz út. Őket megérinteni – hangulatokkal, illatokkal, zenével, verssel, színházi előadásokkal – komolyabb kihívás, mint ugyanez a felnőttek esetében, akik a tudatoson, vagy éppen a szórakozás szándékával élnek meg különböző programokat, eseményeket. Ha a gyerekeknek nem tetszik, amit nyújtani szeretnénk nekik, azt udvariaskodás nélkül tudunkra adják – őszintén, kendőzetlenül.

Az óvodánkba járó gyerek programjai, az intézmény pedagógiai céljainak, elképzeléseinek alapillérei. Éveken át finomítottuk, alakítottuk őket a könnyű befogadhatóság, a nagyobb hatékonyság érdekében. Ezek a programok illeszkednek jeles napjainkhoz (*évfordulók, megemlékezések*), intézményünk rendezvényeihez (*óvi-szülinap, apák napja, ovi-trophy*), a hagyományos keresztény ünnepekhez (*karácsony, húsvét*), a néphagyomány-örzéshez (*Luca-napi búzaültetés, betlehemezés, kiszézés*).

A művészetek eszközeivel történő nevelés pedig kiválóan alkalmas arra, hogy a létünket gazdagító csodákat – a vizualitást, a zene különböző műfajait, a mozgáskultúrát, az irodalom kínálta lehetőségeket, a színház varázsos világát – magával ragadó módon közvetítse a gyerekek számára. Meggyőződésem, hogy ami most játék, szórakozás ezeknek a gyerekeknek, az egyben személyiség-fejlesztő, világnézet-formáló erejű is számukra, és ez egy olyan generáció felnövekedésére ad lehetőséget, amelyre méltán lehetünk büszkéek a jövőben! Végül, pályázatom zárógondolata, ami pedagógiai hitvallásomat tükrözi – *Mahatma Gandhit* szavaival – „A jól végzett munka egyedüli jutalma, hogy elvégezhetjük!”

Major Lászlóné
intézményvezető

Fotók: Tóvári Judit

Házhoz ment a télapó a kicsik nagy öröme! December 6-án, délután a Mikulás krampuszai kíséretében felkereste az őt váró gyerekeket.

Advent idején négy találkozó követte egymást, melyeket minden alkalommal művelődési házunk kultúrtermében tartottunk. November 27-én *Molnár András* ifjúsági közösségszervező volt vendégünk. A játékos, gondolkodtató, interaktív estet zene, közös éneklés és érdekes beszélgetések színesítették.

December 4-én *Balogh Éva, Németh Zoltán* és *Völgyessy Szomor Fanni* evangélikus lelkészek tartottak adventi találkozót – istentisztelettel, énekléssel, meghitt beszélgetéssel. December 11-én *Dúl Géza* romhányi plébános, cigány kisebbségi lelkész, adventi áhítatát hallgathatták a megjelentek, ezt követően a *Romhányi Dallamkórus* énekelt.

A Palánta Gyermek- és Ifjúsági Misszió felsőpetényi csoportjának bábeloadását láthattuk december 18-án *Karácsonyi Jeges Kaland* címmel. Az előadás elsősorban a gyerekközönségnek szólt, és őket is bevonva gyűjtöttünk adományokat rászoruló gyerektársaik számára. Ezt követően szeretetvendégséget tartottunk.

Luca-napi kézműves délutánt tartottunk december 9-én, a karácsonyváro hagyományok felelevenítéseként. Luca-napi búzaültetés, gyöngyfűzés, karácsonyfa- és asztali díszek készítése volt a programban. Az anyagokat az önkormányzat és a résztvevők közösen biztosították.

A Mikkamakka Erdeje olvasónapló pályázat eredményhirdetésére december 10-én került sor Balassagyarmaton, a Balassi Bálint Könyvtárban. Ekkor volt a *Négyszögletű Kerek* című kiállítást megnyitójú is. A díjakat a nyerteseknek *Víg Balázs* adta át, aki a díjkiosztó ünnepség után fantasztikus interaktív meseelőadással is megaján-

lkozta a résztvevőket. Községünket *Boskó Bene* és *Szabó Zsóka*, két szorgalmas könyvbarát gyerek képviselte. Gratulálunk mindkettőjüknek!

Fotók: Janecska Györgyi

Időseink karácsonyát december 17-én tartottuk. A rendezvényen fellépett a Kétbodonyi Hagyományörző Csoport, majd két kiváló vendégművész, *Görög Hajnalka* és *Czető Roland műsora* következett, akik a BBMK segítségével köszönhetően hamisítatlan operettvilágot varázsoltak a művelődési ház színpadára – az ott lévők nagy öröme.

Családok karácsonyi ünnepségünket december 20-á estére szerveztük. Betlehemes játék, majd közösen elfogyasztott halászlé vacsora volt az ünnepi együttlét programja. A zenéről a **Kétbodonyi Hagyományörző Csoport** és a **Palóc Akusztik Jam** gondoskodott. Az esten *Koczurné Halász Judit* polgármester köszöntötte a faluért önzetlenül tevékenykedő lakosokat, akiknek oklevéllel és ajándékkal köszönte meg eddigi munkájukat. Majd – az önkormányzatának nevében – a falu kisgyermekait karácsonyi ajándékkal lepte meg.

A magyar kultúra napján – hagyományainkhoz híven – *Rákóczi romhányi csatájáról* is megemlékeztünk január 21-én. Az ünnepi műsor – örömteli módon – négy falu együttműködésével jött létre. Ezúton is köszönjük *Szente, Kiscset, Romhány* és *Kétbodony* fellépő csoportjainak és az ünnepi megemlékezésen megjelent közönségnek is részvételét!

Janecska Györgyi

Kiscset télapója december 6-án, mint minden évben, idén is meglátogatta a falu kisgyerekeit. Mindenhová csomagokkal érkezett és mosolygós gyerekkarcok emlékével indult tovább.

Fotók: Matkovszki Nikolett

Karácsonyváro ünnepet rendeztünk december 17-én. A vendégeket köszöntő *Pribelszki Tamás* polgármester után a gyerekek előadását láthattuk, akik *Szabó Zsuzsa* és *Vecserék Ildikó* vezetésével léptek színpadra. Aztán *Medgyesi József, Szabó Zsuzsa, Zibura Zsolt* és *Matkovszki Nikolett* mondtak verset, majd kiscseti fotókból összeállított szép videóprogramot láthattunk. Ezt követően a *Kétbodonyi Hagyományörző Csoport* karácsonyi dalsokora zárta a karácsonyváro ünnepet.

Karácsony előtti napokban idén is útnak indultak **betlehemeseink**, *Medgyesi József, Zibura Zsolt, Roza Kriszta* és *Furi Kende*, kezükben a betlehemmel, minden otthonba eljuttatva a karácsony üzenetét.

Matkovszki Nikolett

Kiscset traktora besegít a köztűkezelőnek

Médiaszemélyiségből polgármester

Beszélgetés Dömsödi Gáborral – Pásztón

Dömsödi Gábort, bár már jó ideje felhagyott a televíziózással, Magyarország felnőtt lakosságának túlnyomó része ismeri – a rádióból és a képernyőről –, ennél sokkal kevesebben tudják, hogy néhány éve a 10 ezres lélekszámú, évi másfél milliárd forintból gazdálkodó nőgrádi kisváros, Pásztó polgármestere. Harmadik nekifutásra, és akkor is csak 50 szavazatos, 0,2 százalékos vokskülönbséggel választották meg 2014-ben. Előtte több ciklusban a közeli Bokor polgármestere volt. A jókedvű, kiegyensúlyozott ember benyomását keltő városvezető egyszerűen berendezett hivatalában fogadott bennünket. Találkozásk után *Beer Miklós* megyés püspökhöz íetett fontos egyeztetésre a pásztói egyházi iskola fejlesztéséről, egy tornaterem kialakításáról. Az alábbiakban az ő gondolatait idézzük beszélgetésünkből.

Budapest – Bokor – Pásztó

– Egy véletlen kapcsán kerültem *Bokorra*, amikor a 90-es évek elején, és egyből beleszerettem a faluba – mondja a polgármester. – A bujári erdész rábeszélte, hogy vegyek egy lovat, úgyhogy kerestünk hozzá egy istállót... Nem volt visszaút. Sokáig csak hétvégekre jártunk le a családdal a lovakhoz, de aztán, 2000-ben, amikor (először) megszűnt a munkám a televíziónál és egyik napról a másikra a töredékére apadt a jövedelmem, rábeszéltem a feleségemet, Krisztit, és az akkor még iskoláskorú gyerekeinket, hogy adjuk el a budapesti házunkat, vegyünk itt egyet és költözzünk le a faluba, indítsunk egy vállalkozást. Amiből aztán semmi sem lett, mert újra lett Pesten munkám, így aztán jött a napi ingázás. Úgy lettem Bokor polgármestere, hogy felláztam egy helyi vállalkozó terve ellen, amely egy könyvnyerkeszetes sajátüzem építését képzelte el a *palóc falu kellős közepére*. Sikertől meghiúsítani az elképzelést, ám az úgy megosztotta a falut, és az én támogatóim akkor megkérték, hogy ne hagyjam őket a slamasztikában. Elindultam a választáson és mivel holtversenyben végeztem az akkori polgármesterrel, tagja lettem a képviselő-testületnek, s fél évvel később a soros választáson már nyertem, mert az emberek látták, hogy ez a gyűttment komolyan gondolja és nem is hülye. Bokoron ugyanakkor hamar beláttam, hogy a falut érintő dolgok *Pásztón* dőlnek el, ezért megpályáztam az itteni polgármesterséget, s ez harmadik nekifutásra, 2014-ben értet be.

A „munkahelyteremtésről”

– A munkahelyteremtés lejárt lemez. Ennek a térségnek most nem az a problémája, hogy nincs munkahely, hanem az, hogy nincs elegendő szakképzett munkaerő. A kreatív emberek elvándoroltak, mert rendkívül alacsonyak a fizetések. Szerintem most úgy kell munkahelyeket teremteni, hogy szépen lassan emelkedjenek a bérek, de úgy, hogy ezzel ne menjenek tönkre a meglévő vállalkozások. Ha egy ilyen folyamat elindulna, akkor talán szép lassan elkezdene visszavándorolni a szakképzett munkaerő, először Hatvanból, aztán Budapestről, később talán már Londonból is. De ez egy igen hosszú folyamat. Tizenkét évvel ezelőtt nagyon hangosan sürgettem, hogy épüljön ipari park, mert akkor volt még munkaerő és lett volna munkahely. Ha most idejönne egy nagy beruházó, és létrehozna 300 munkahelyet, azzal könnyen tönkretenne 100–150 kisvállalkozást. Tehát valószínű, hogy több lenne a kár, mint a haszon.

A hasznosi víztározóról

– A Pásztó fölött még a 70–80-as években épült víztározó egy ökológiai időzített bomba. Ha extrém csapadékmennyiség hullik le, a tározó túlsordul és elönti Pásztót és a környező településeket, emberek ezreinek életét veszélyeztetve. Egy ilyen katasztrófa ugyan statisztikailag átlítólag minden 10 ezer évben egyszer fordulhat elő, ám azt nem tudni, hogy most éppen hol vagyunk ebben az időszámban. Sürgősen lépni kellene, vérsztározót kellene építeni, ami 2,5 milliárd forintba kerülne. A problémákör kezeléséhez az

Fotó: internet archív

Ismerjük meg egymást
ime

Pásztó – Múzeum tér
fentről és letről,
(nyáron és télen)

közben sok beruházást csináltunk saját erőből, mintegy 100 millió forint értékben, amire a korábbi években nem volt példa. Felújítottuk pl. az iskolában a WC-ke, amik 25 éve nem voltak felújítva, a tornateremben a zuhanyozókat 30 év kihagyás után, csináltunk egy rekortános (*aszfalt-műanyag keverék*) és egy műfüves sportpályát, a strandra költöttünk 2 millió forintot, felújítottuk az önkormányzat épületének bejáratát és hozzáigazítottuk a kormányablakhoz, megvalósítottunk több nagyszabású rendezvényt, például a *Pásztói Karácsony* nevűt. Állami és EU-s pályázati pénzek nélkül! Kisebb, 10 milliós nagyságrendű támogatásokat viszont nyertünk az MLSZ-től és a Kézilabda Szövetségtől is.

A „függetlenségről”

– Nem érzem hátrányát annak, hogy független polgármester vagyok, de az én helyzetem azért kivételes. A kapcsolati tőkém jóval nagyobb, mint adott esetben egy kormánypárti polgármesternek, és ezzel én élek is. Ha adódott egy ügy, mint például az iskolák finanszírozási rendszerének átalakítása, én könnyen el tudtam érni, hogy egy televíziós közéleti műsorban elmondhassam a véleményemet. Van Magyarországon rajtam kívül még 200 városi polgármester, természetesen nekik is van véleményük, de ők egyáltalán nem vagy csak nehezebben juthatnak ilyen megszólalási lehetőségekhez.

A Pásztónak 1407-ben városi rangot adományozó Zsigmond király szobra a Múzeum téren

A Hasznosi víztározó–idilli mátrai tájban...

És amikor nem polgármester?

– A feleségem és a gyerekek egy idő óta csak a hétvégeket töltik velem Bokoron. Kriszti ingázik. Ő nagyon pesti, neki nagyon kell a színház, a mozi, én már telítődtem. A gyerekek is Budapesten találtak munkát. Én itt reggel hatkor kelek és este hétre érek haza, és közben egy perc szabad időm nincs. Ez nem panasz, inkább dicsékvés. Bár csak 9–10 között jövök be a hivatalba, már előtte, otthon is polgármester vagyok: intézem a levelezésemet, tájékozódóm, este pedig ugyanez folytatódik. De örömet jelent az itteni munka, mert látod az eredményét. Ez semmihez sem hasonlítható. Itt olyan dolgokat tudsz véghez vinni, aminek számmal is kimutatható, gyakran azonnali eredménye van, és látszik, hogy még jól is érzik magukat az emberek. Csinálsz például egy rendezvényt, és ebben a kisvárosban háromszor jönnek az utcára – karácsonykor...

Léderer Pál

... és az alatta fekvő terület